

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (aštuntoji kolegija) NUTARTIS

2018 m. birželio 7 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teisingumo Teismo procedūros reglamento 53 straipsnio 2 dalis ir 94 straipsnis – Pakankamos informacijos apie pagrindinės bylos faktines ir teises aplinkybes ir motyvų, kuriais grindžiamas atsakymo į prejudicinį klausimą būtinumas, nenurodymas – Akivaizdus nepriimtumas“

Byloje C-589/16

dėl *Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Aukštutinės Austrijos federalinės žemės administracinis teismas, Austrija) 2016 m. lapkričio 16 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2016 m. lapkričio 21 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Mario Alexander Filippi,

Christian Guzy,

Martin Klein,

Game Zone Entertainment AG,

Shopping Center Wels Einkaufszentrum GmbH,

Martin Manigatterer,

Play For Me GmbH,

ATG GmbH,

Fortuna Advisory Kft.,

Christian Vöcklinger,

Gmalieva s. r. o.,

PBW GmbH,

Felicitas GmbH,

Celik KG,

Finanzamt Linz,

* Proceso kalba: vokiečių.

Klara Matyiko,

dalyvaujant

Landespolizeidirektion Oberösterreich,

Bezirkshauptmann von Eferding,

Bezirkshauptmann von Ried im Innkreis,

Bezirkshauptmann von Linz-Land,

TEISINGUMO TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J. Malenovský (pranešėjas), teisėjai M. Safjan ir D. Šváby,

generalinis advokatas N. Wahl,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- M. A. Filippi ir M. Manigatterer, *Play For Me GmbH, ATG GmbH, Ch. Vöcklinger, Gmalieva s. r. o., PBW GmbH, Felicitas GmbH* ir *Celik KG*, atstovaujamų advokato F. Maschke,
- *Game Zone Entertainment AG*, atstovaujamos advokatų M. Paar ir H. Zwanzger,
- *Fortuna Advisory Kft.*, atstovaujamos advokatų G. Schmid ir R. Hochstätger,
- Austrijos vyriausybės, atstovaujamos G. Hesse,
- Europos Komisijos, atstovaujamos G. Braun ir H. Tserepa-Lacombe,

atsižvelgęs į išklause generalinį advokatą priimtą sprendimą išspręsti bylą motyvuota nutartimi pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 53 straipsnio 2 dalį,

priima šią

Nutartį

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 56 ir paskesnių straipsnių, siejamų su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 straipsniu, išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas vykstant procesams, kuriuos inicijavo aludžių, kavinių ar degalinių atsakingi asmenys dėl jiems skirtų baudžiamojo pobūdžio administracinių sankcijų už lošimo automatų eksploatavimą neturint leidimo.

Teisinis pagrindas

- 3 Pagrindinėse bylose taikytinos redakcijos 1985 m. *Verwaltungsgerichtshofgesetz* (Aukščiausiojo administracinio teismo įstatymas, *BGBI.* 10/1985, toliau – *VwGG*) 38a straipsnis suformuluotas taip:

„1. Kai [*Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas, Austrija)] gauna daug kasacinių skundų, kuriuose keliami panašūs teisės klausimai, arba yra pagrindo tikėtis, kad jam bus pateikta daug tokio pobūdžio kasacinių skundų, [*Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas)] gali priimti nutartį. Tokioje nutartyje turi būti:

- 1) nurodytos šiuose procesuose taikytinos teisės nuostatos;
- 2) nurodyti remiantis šiomis nuostatomis spęstini teisės klausimai;
- 3) nurodyta, kuriuos kasacinius skundus nagrinės [*Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas)].

Nutartis priima kompetentingos kolegijos, atsižvelgdamos į atsakomybės pasiskirstymą.

2. Jeigu tarp teisės nuostatų, nurodytų 1 dalyje paminėtose nutartyse, yra bent jau įstatymų, politinio pobūdžio tarptautinių sutarčių ar sutarčių, kuriomis keičiami arba papildomi įstatymai, ar tarptautinių sutarčių, kuriomis keičiami Europos Sąjungos sutartiniai pagrindai, federalinis kancleris arba kompetentingas ministras pirmininkas, o jų nesant – kompetentinga aukščiausia federalinė ar federalinės žemės institucija, privalo nedelsdami paskelbti minėtas nutartis.

3. Pasibaigus 1 dalyje nurodytos nutarties paskelbimo dienai:

- 1) bylose, kuriose administracinis teismas turi taikyti nutartyje nurodytas teisės nuostatas ir įvertinti joje nurodytą teisės klausimą:
 - a) gali būti imtasi tik tokių veiksmų ir priimti tik tokie nurodymai ar sprendimai, kuriems negali daryti įtakos [*Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas)] sprendimas arba kuriais klausimas neišsprendžiamas galutinai ir neleidžiama atidėti jo sprendimo;
 - b) kasacinio skundo pateikimo terminas nepradedą eiti; pradėjęs eiti kasacinio skundo pateikimo terminas nutraukiamas;
 - c) prašymo nustatyti terminą pateikimo terminas ir federaciniuose arba federacinių žemių įstatymuose numatyti sprendimų priėmimo terminai sustabdomi;
- 2) visose 1 dalyje nurodytose [*Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas)] nagrinėjamose bylose, nepaminėtose 1 dalyje nurodytoje nutartyje:

gali būti imtasi tik tokių veiksmų ir priimti tik tokie nurodymai ar sprendimai, kuriems negali daryti įtakos [*Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas)] sprendimas arba kuriais klausimas neišsprendžiamas galutinai ir neleidžiama atidėti jo sprendimo.

4. Savo sprendime [*Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas)] apibendrina teisinę analizę viena ar keliomis teisės taisyklėmis, kurios nedelsiant turi būti paskelbtos pagal 2 dalį. Pasibaigus paskelbimo dienai, nutrauktas kasacinio skundo pateikimo terminas pradeda eiti iš naujo, o kitas 3 dalies poveikis pasibaigia.“

4 VwGG 42 straipsnio 4 dalyje nustatyta:

„[*Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas)] gali pats priimti sprendimą dėl bylos esmės, jeigu gali tai padaryti, ir pačiu sprendimu dėl bylos esmės siekiama paprastumo, tikslingumo ir proceso išlaidų taupymo. Tokiu atveju jis turi nustatyti reikšmingas faktines aplinkybes ir gali tuo tikslu prašyti administracinio teismo papildyti bylos tyrimą.“

5 VwGG 63 straipsnyje numatyta:

„1. Jeigu [*Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas)] patenkino kasacinį skundą, teismai ir administracinės valdžios institucijos privalo atitinkamoje byloje nedelsdami atkurti teisinę situaciją, atitinkančią [*Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas)] teisinę koncepciją, visomis jų turimomis teisinėmis priemonėmis.

2. Sprendime, kuriuo pats išsprendžia bylą iš esmės, [*Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas)] taip pat turi nurodyti teismą ar administracinės valdžios instituciją, atsakingą už šio sprendimo įvykdymą. Vykdomo procesas vyksta pagal tam teismui arba tai administracinės valdžios institucijai bendrai taikomas taisyklės.“

6 Pagrindinėse bylose taikytinos redakcijos 1953 m. *Verfassungsgerichtshofgesetz* (Konstitucinio Teismo įstatymas, *BGBI.* 85/1953, toliau – *VfGG*) 86a straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„1. Kai [*Verfassungsgerichtshof* (Konstitucinis Teismas, Austrija)] gauna daug skundų, kuriuose keliami panašūs teisės klausimai, arba yra pagrindo tikėtis, kad jam bus pateikta daug tokio pobūdžio skundų, [*Verfassungsgerichtshof* (Konstitucinis Teismas)] gali priimti nutartį. Tokioje nutartyje turi būti:

- 1) nurodytos šiuose procesuose taikytinos teisės nuostatos;
- 2) nurodyti remiantis šiomis nuostatomis spręstini teisės klausimai;
- 3) nurodyta, kuriuos skundus nagrinės [*Verfassungsgerichtshof* (Konstitucinis Teismas)].

2. Jeigu tarp teisės nuostatų, nurodytų 1 dalyje paminėtose nutartyse, yra bent jau įstatymų, politinio pobūdžio tarptautinių sutarčių ar sutarčių, kuriomis keičiami arba papildomi įstatymai, ar tarptautinių sutarčių, kuriomis keičiami Europos Sąjungos sutartiniai pagrindai, federalinis kancleris arba kompetentingas ministras pirmininkas, o jų nesant – kompetentinga aukščiausia federalinė ar federalinės žemės institucija, privalo nedelsdami paskelbti minėtas nutartis.

3. Pasibaigus 1 dalyje nurodytos nutarties paskelbimo dienai:

- 1) bylose, kuriose administracinis teismas turi taikyti nutartyje nurodytas teisės nuostatas ir įvertinti joje nurodytą teisės klausimą:
 - a) gali būti imtasi tik tokių veiksmų ir priimti tik tokie nurodymai ar sprendimai, kuriems negali daryti įtakos [*Verfassungsgerichtshof* (Konstitucinis Teismas)] sprendimas arba kuriais klausimas neišsprendžiamas galutinai ir neleidžiama atidėti klausimo sprendimo;
 - b) skundo pateikimo terminas nepradedą eiti; pradėjęs eiti skundo pateikimo terminas nutraukiamas;
- 2) visose 1 dalyje nurodytose [*Verfassungsgerichtshof* (Konstitucinis Teismas)] nagrinėjamose bylose, nepamintose 1 dalyje nurodytoje nutartyje:

gali būti imtasi tik tokių veiksmų ir priimti tik tokie nurodymai ar sprendimai, kuriems negali daryti įtakos [*Verfassungsgerichtshof* (Konstitucinis Teismas)] sprendimas arba kuriais klausimas neišsprendžiamas galutinai ir neleidžiama atidėti klausimo sprendimo.

4. Savo sprendime [*Verfassungsgerichtshof* (Konstitucinis Teismas)] apibendrina teisinę analizę viena ar keliomis teisės taisyklėmis, kurios nedelsiant turi būti paskelbtos pagal 2 dalį. Pasibaigus paskelbimo dienai, nutrauktas kasacinio skundo pateikimo terminas pradeda eiti iš naujo, o kitas 3 dalies poveikis pasibaigia.“

7 *VfGG* 87 straipsnyje nurodyta:

„1. Sprendime turi būti nurodyta, ar skundžiamu sprendimu buvo pažeista skundą pateikusio asmens konstitucinė teisė ir ar pažeistos jo teisės dėl įstatymams prieštaraujančio nutarimo taikymo, dėl įstatymams prieštaraujančio paskelbimo, susijusio su pakartotiniu įstatymo (tarptautinės sutarties), įstatymams prieštaraujančio įstatymo arba įstatymams prieštaraujančios tarptautinės sutarties paskelbimu, ir, jeigu šios teisės buvo pažeistos, skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas.

2. Jeigu [*Verfassungsgerichtshof* (Konstitucinis Teismas)] patenkino skundą, teismai ir administracinės valdžios institucijos privalo atitinkamoje byloje nedelsdami atkurti teisinę situaciją, atitinkančią [*Verfassungsgerichtshof* (Konstitucinis Teismas)] teisinę koncepciją, visomis jų turimomis teisinėmis priemonėmis.

3. Jeigu [*Verfassungsgerichtshof* (Konstitucinis Teismas)] atsisako nagrinėti skundą arba jį atmeta, jis turi – jeigu iki tol buvo pateiktas atitinkamas skundą pateikusio asmens prašymas ir jeigu šis prašymas pateiktas per dvi savaites nuo [*Verfassungsgerichtshof* (Konstitucinis Teismas)] sprendimo įteikimo – nurodyti, kad pagal Konstitucijos 144 straipsnio 3 dalį skundas perduodamas nagrinėti [*Verwaltungsgerichtshof* (Administracinis teismas)].“

Pagrindinės bylos ir prejudicinis klausimas

- 8 Aludžių, kavinių ar degalinių atsakingi asmenys, įtarti tuo, kad savo patalpose įrengė vieną ar kelis lošimo automatus neturėdami administracinio leidimo, reikalaujamo pagal pagrindinėse bylose taikytinos redakcijos *Glücksspielgesetz* (Azartinių lošimų įstatymas) (*BGBL*. 620/1989, toliau – *GSpG*), buvo patikrinti finansų policijos ir federalinės policijos pareigūnų; atlikus patikrinimą, be minėto leidimo eksploatuojamiems lošimo automatams buvo pritaikytas laikinas areštas.
- 9 Šis laikinas areštas buvo patvirtintas, atitinkamiems atsakingiems asmenims skirtos baudos, o lošimo automatai – konfiskuoti.
- 10 Šalys pagrindinėse bylose apskundė šias priemones prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, t. y. *Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Aukštutinės Austrijos federalinės žemės administracinis teismas, Austrija).
- 11 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad ir *Verfassungsgerichtshof* (Konstitucinis Teismas), ir *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas) atitinkamai 2016 m. spalio 15 d. ir kovo 16 d. sprendimais pripažino, jog *GSpG* nustatytas azartinių lošimų monopolis neprieštarauja Sąjungos teisei.
- 12 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad po to, kai monopolio turėtojai pagal pagrindinėse bylose taikytinos redakcijos 1984 m. *Bundesgesetz gegen den unlauteren Wettbewerb* (1984 m. Federalinis kovos su nesąžininga konkurencija įstatymas) (*BGBL*. 448/1984) pareiškė ieškinius įmonėms, kurios, neturėdamos administracinio leidimo, organizavo *GSpG* reglamentuotus lošimus, *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas, Austrija) savo 2016 m. kovo 30 d. sprendime vis dėlto pripažino, kad *GSpG* neatitinka Sąjungos teisės.

- 13 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat konstatuoja, kad pagal Austrijos Konstitucijoje numatytą teisminės apsaugos sistemą kiekviena administraciniame teisme vykstančio proceso šalis gali kreiptis į *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas) su kasaciniu skundu dėl šio teismo sprendimo arba į *Verfassungsgerichtshof* (Konstitucinis Teismas) su skundu. Tačiau Europos Žmogaus Teisių Teismas ne kartą yra nusprendęs, kad *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas) ir *Verfassungsgerichtshof* (Konstitucinis Teismas) neturi teismo statuso, kaip tai suprantama pagal EŽTK 6 straipsnį, dėl ribotos kreipimosi galimybės (kiek tai susiję su pastaruoju teismu), o kiek tai susiję su *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas), dėl to, kad ši teismą saisto pirmojoje instancijoje nustatytos faktinės aplinkybės ir pirmojoje instancijoje išnagrinėtų įrodymų vertinimas, arba dėl to, kad jis *in concreto* neužtikrino EŽTK 6 straipsnyje numatytų procesinių garantijų.
- 14 Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad apeliacinės instancijos teismas turi nagrinėti jam pateiktą bylą kitaip, nei tai darė žemesnės instancijos teismas, tiek, kiek tai susiję ir su įrodymų rinkimu, jų vertinimu ir su rungimosi principu grindžiamo proceso organizavimu, visų pirma kaip viešo teismo posėdžio. Jeigu būtų kitaip, nebūtų garantuoto rezultato, visais atžvilgiais atitinkančio teisingo bylos nagrinėjimo principą, įtvirtintą EŽTK 6 straipsnio 1 dalyje ar Chartijos 47 straipsnyje.
- 15 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad per procesus, kuriuose buvo priimtas 2016 m. kovo 16 d. *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas) sprendimas ir 2016 m. spalio 15 d. *Verfassungsgerichtshof* (Konstitucinis Teismas) sprendimas, teisingo bylos nagrinėjimo principo nesilaikyta. Jo manymu, *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas) vadovavosi *Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Aukštutinės Austrijos federalinės žemės administracinis teismas) nustatytomis faktinėmis aplinkybėmis ir tuo remdamasis pateikė priešingą vertinimą, neatlikęs savo paties tyrimo, nors pagal VwGG 42 straipsnio 4 dalį turėjo tokią galimybę. O *Verfassungsgerichtshof* (Konstitucinis Teismas) rėmėsi tik *Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Aukštutinės Austrijos federalinės žemės administracinis teismas) padarytomis išvadomis dėl faktų ir pats nerinko įrodymų arba nepatikrino bent jau vienas kitam prieštaraujančių argumentų. Be to, šiose dviejose bylose nebuvo organizuota viešų teismo posėdžių.
- 16 Šiomis aplinkybėmis *Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Aukštutinės Austrijos federalinės žemės administracinis teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar [Chartijos] 47 straipsnį, siejamą su SESV 56 ir paskesniais straipsniais, reikia aiškinti taip, kad su šiomis Sąjungos teisės nuostatomis tokiomis faktinėmis aplinkybėmis, kai turi būti atliekamas nuoseklumo vertinimas, yra nesuderinamos nacionalinės teisės normos [kaip *Verfassungsgerichtshofgesetz* (Konstitucinio Teismo įstatymas) 86a straipsnio 4 dalis, *Verwaltungsgerichtshofgesetz* (Aukščiausiojo administracinio teismo įstatymas) 38a straipsnio 4 dalis, Konstitucinio Teismo įstatymo 87 straipsnio 2 dalis arba Aukščiausiojo administracinio teismo įstatymo 63 straipsnio 1 dalis], pagal kurias – kaip dalį bendros sistemos, kuri praktiškai veikia taip, kad aukščiausieji teismai neatlieka autonomiško faktinių aplinkybių ir įrodymų tyrimo ir, esant daugybei konkrečių teisės klausimų vienodų atvejų, tik vienu iš jų priima vieną sprendimą dėl bylos esmės ir juo remdamiesi *a limine* atmeta visus kitus skundus – leidžiama arba nepakankamai draudžiama teismo (pagal EŽTK 6 straipsnio 1 dalį arba [Chartijos] 47 straipsnį) sprendimus – visų pirma tuomet, kai jie priimti pagrindiniais Sąjungos teisės klausimais, pavyzdžiui, dėl patekimo į rinką arba rinkos atvėrimo – panaikinti aukštesnės instancijos teismų sprendimais, kai šie teismai savo ruožtu neatitinka EŽTK 6 straipsnio 1 dalies arba Chartijos 47 straipsnio reikalavimų, prieš tai nepateikus Europos Sąjungos Teisingumo Teismui prašymo priimti prejudicinį sprendimą?“

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumom

- 17 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 53 straipsnio 2 dalį, jeigu prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra akivaizdžiai nepriimtinas, išklauses generalinį advokatą Teisingumo Teismas gali bet kada nuspręsti priimti sprendimą motyvuota nutartimi ir netęsti proceso.
- 18 Šioje byloje reikia taikyti šią nuostatą.
- 19 Pagal suformuotą jurisprudenciją SESV 267 straipsnyje numatyta procedūra yra Teisingumo Teismo ir nacionalinių teismų bendradarbiavimo priemonė, kurią pasitelkdamas Teisingumo Teismas teikia nacionaliniams teismams Sąjungos teisės išaiškinimą, būtiną pastariesiems priimant sprendimą dėl nagrinėjamo ginčo (žr., be kita ko, 2016 m. liepos 5 d. Sprendimo *Ognyanov*, C-614/14, EU:C:2016:514, 16 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 20 Siekiant pateikti Sąjungos teisės išaiškinimą, kuris būtų naudingas nacionaliniam teismui, reikia, kad tas teismas nurodytų pateikiamų klausimų faktines aplinkybes ir pagrindines teisės nuostatas arba bent paaiškintų šiuos klausimus pagrindžiančias faktines prielaidas (žr., be kita ko, 2016 m. liepos 5 d. Sprendimo *Ognyanov*, C-614/14, EU:C:2016:514, 18 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 21 Šiuo klausimu primintina, kad pagal Procedūros reglamento 94 straipsnį prašyme priimti prejudicinį sprendimą:
- „a) trumpai išdėstomas ginčo dalykas ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikiančio teismo nustatytos reikšmingos faktinės aplinkybės ar bent jau išdėstomi faktai, kuriais grindžiami klausimai;
- <...>
- c) išdėstomos priežastys, paskatinusios prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikiančią teismą kelti klausimą dėl tam tikrų Sąjungos teisės nuostatų išaiškinimo ar galiojimo, ir jo nustatytas ryšys tarp šių nuostatų bei pagrindinėje byloje taikomų nacionalinės teisės aktų.“
- 22 Be to, iš Europos Sąjungos Teisingumo Teismo rekomendacijų nacionaliniams teismams dėl prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikimo (OL C 338, 2012, p. 1) 22 punkto matyti, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą turi būti „pakankamai išsamus ir jame turi būti pateikta visa reikšminga informacija, kad Teisingumo Teismas ir suinteresuotieji asmenys, turintys teisę pateikti pastabas, galėtų lengvai suprasti pagrindinės bylos faktines ir teisine aplinkybes“.
- 23 Nagrinėjamu atveju šis prašymas priimti prejudicinį sprendimą akivaizdžiai neatitinka šių reikalavimų.
- 24 Pirma, kiek tai susiję su Procedūros reglamento 94 straipsnio a punkte nurodytais reikalavimais, konstatuotina, kad nors iš šio prašymo priimti prejudicinį sprendimą galima nustatyti pagrindinių bylų dalyką, šių bylų faktinių aplinkybių praktiškai nenurodyta.
- 25 Antra, kiek tai susiję su Procedūros reglamento 94 straipsnio c punkte nurodytais reikalavimais, visų pirma su reikalavimu, kad prašyme priimti prejudicinį sprendimą turi būti išdėstomos priežastys, paskatinusios prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikiančią teismą kelti klausimą dėl tam tikrų Sąjungos teisės nuostatų išaiškinimo ar galiojimo, primintina, kad šis teismas prašo išaiškinti Chartijos 47 straipsnį, siejamą su SESV 56 ir paskesniais straipsniais.
- 26 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Chartijos 51 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad jos nuostatos skirtos valstybėms narėms tik tais atvejais, kai šios įgyvendina Sąjungos teisę. ESS 6 straipsnio 1 dalyje, kaip ir Chartijos 51 straipsnio 2 dalyje, nurodyta, kad Chartijos nuostatos niekaip neišplečia Sąjungos teisės

taikymo srities daugiau, nei Sutartyse apibrėžta Sąjungos kompetencija (2016 m. lapkričio 10 d. Nutarties *Pardue*, C-321/16, nepaskelbta Rink., EU:C:2016:871, 18 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 27 Tuo remiantis darytina išvada, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo klausimą reikia suprasti taip, kad juo prašoma išaiškinti SESV 56 ir paskesnius straipsnius, siejamus su Chartijos 47 straipsniu.
- 28 Vis dėlto nagrinėjamu atveju niekur prašyme priimti prejudicinį sprendimą su reikalaujama aiškumu ir tikslumu nenurodytos priežastys, privertusios prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismą nagrinėjant pagrindines bylas kelti klausimą dėl SESV 56 ir paskesnių straipsnių aiškinimo. Be to, nepaaiškintas Sąjungos teisės ir pagrindinėse bylose taikytinų nacionalinės teisės aktų ryšys.
- 29 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas primena suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, pagal kurią nacionaliniai teismai turi kontroliuoti, kad nacionalinės teisės aktai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, nuosekliai atitiktų jais siekiamus tikslus (šiuo klausimu žr. 2014 m. balandžio 30 d. Sprendimo *Pfleger ir kt.*, C-390/12, EU:C:2014:281, 49 punktą).
- 30 Šiuo klausimu jis pažymi, kad azartinių lošimų srityje pagrindinėse bylose nagrinėjami nacionalinės teisės aktai negali būti laikomi atitinkančiais šį nuoseklumo reikalavimą, nes visų pirma *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas) ir *Verfassungsgerichtshof* (Konstitucinis Teismas) tik pasiremia žemesnių instancijų teismų nustatytais faktinėmis aplinkybėmis ir atliktu jų vertinimu, todėl neatlieka tikros nuoseklumo kontrolės, nors žemesnių instancijų teismų priimamus sprendimus nulemia *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas) ir *Verfassungsgerichtshof* (Konstitucinis Teismas) suformuota jurisprudencija.
- 31 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nenurodo priežasčių, dėl kurių mano, kad pagrindinėse bylose nagrinėjami nacionalinės teisės aktai, kuriais papildomai paskirstomi įgaliojimai tarp, pirma, žemesnių instancijų teismų, suteikiant jiems kompetenciją, apimančią faktinių aplinkybių nustatymą ir įvertinimą, ir, antra, aukščiausiųjų teismų, apribojant jų kompetenciją tik teisės elementų ar su pagrindinėmis teisėmis susijusių klausimų kontrole, dėl to nuosekliai neatitinka tikslų, kurių jais siekiama azartinių lošimų srityje.
- 32 Be to, dėl Procedūros reglamento 94 straipsnio c punkte nurodyto reikalavimo, susijusio su pagrindinėse bylose taikomų nacionalinės teisės aktų nurodymu, pažymėtina, kad nors šiame prašyme priimti prejudicinį sprendimą pateiktas kai kurių Aukščiausiojo administracinio teismo įstatymo ir Konstitucinio Teismo įstatymo nuostatų turinys, prašyme pakankamai aiškiai nenurodyta, kaip šios nuostatos galėtų būti taikomos prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nagrinėjamose bylose, dėl kurių pateiktas šis prašymas.
- 33 Taigi taip pat neįvykdytas Procedūros reglamento 94 straipsnio c punkte nurodytas reikalavimas, pagal kurį turi būti nustatytas ryšys tarp atitinkamų Sąjungos teisės nuostatų ir pagrindinėse bylose taikomų nacionalinės teisės aktų.
- 34 Pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateikiamas ne tam, kad būtų išsakytos patariamasis nuomonės bendro pobūdžio arba hipotetiniai klausimai, o tam, kad reikia veiksmingai išspręsti su Sąjungos teise susijusį ginčą (2017 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Puškár*, C-73/16, EU:C:2017:725, 123 punktą).
- 35 Verta pridurti, kad jeigu paaiškėja, jog nacionalinio teismo pateikti vertinimai neatitinka Sąjungos teisės, pagal šią teisę reikalaujama, kad kitas nacionalinis teismas, kurį pagal vidaus teisę besąlygiškai saisto šio pirmojo teismo pateiktas Sąjungos teisės išaiškinimas, savo iniciatyva netaikytų vidaus teisės normos, įpareigojančios jį laikytis pirmojo teismo pateikto Sąjungos teisės išaiškinimo (2015 m. spalio 15 d. Nutarties *Naderhirm*, C-581/14, nepaskelbta Rink., EU:C:2015:707, 35 punktą).

- 36 Taip būtų, be kita ko, tuomet, kai dėl tokios nacionaliniam teismui taikomos vidaus teisės normos šiam teismui būtų kliudoma nagrinėjant bylas tinkamai atsižvelgti į tai, kad iš kurio nors Teisingumo Teismo sprendimo išplaukia, jog nacionalinės teisės nuostata turi būti laikoma prieštaraujanti Sąjungos teisei, ir, imantis visų šiuo klausimu reikalaujamų priemonių, užtikrinti, kad būtų garantuota Sąjungos teisės viršenybė (2015 m. spalio 15 d. Nutarties *Naderhirn*, C-581/14, nepaskelbta Rink., EU:C:2015:707, 36 punktas).
- 37 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 53 straipsnio 2 dalį šis prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra akivaizdžiai nepriimtinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 38 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamosiose bylose, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nutaria:

2016 m. lapkričio 16 d. *Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Aukštutinės Austrijos federalinės žemės administracinis teismas, Austrija) nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra akivaizdžiai nepriimtinas.

Parašai.